

5 Aprilie

LITURGHIA DARURILOR

ÎNAINTEȘFINȚITE

-fără stările catismei a XVIII a-

Vineri seara

Preotul: Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc, Mângâietorul, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești, și toate le împlinești, tezaurul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinarea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Poporul: Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-te spre noi. **(de trei ori)**

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime îndură-te spre noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre, Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-te spre noi. (*de trei ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșităilor noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,

de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,

în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,

nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,

și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,

cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru
mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin*

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 2 (glasul de rând al Octoihului). Se pun 10 stihiri. Stihira zilei, din Triod, glas 7 (de două ori). 4 Martirice ale glasului de rând, din Octoih. 4 stihiri ale celui între sfinți părinte Eutihie, patriarhul Constantinopolului, din Minei, glas 8.

Psalmul 140

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă: ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta: ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.

Pune, Doamne, pază gurii mele, și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug: ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege; și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă capul meu; că și rugăciunea mea este împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu ești nădejdea mea: partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea, că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc: că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu: ca să mărturisească numele tău.

În timpul psalmilor vespertini, preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunții și merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta, iar paracliserul merge înainte cu lumânarea aprinsă și cu cădelnița, tămâind.

Când se pune și catisma a XVIII a, atunci procesiunea cu Sfântul Disc de la Sfânta Masă la Proscomidiar, se face în timpul citirii stării a III a a catismei.

Stihira zilei, din Triod, glas 7

Ca un risipitor m-am depărtat de la harul Tău, Doamne. Și bogăția bunătății risipind-o, am alergat la Tine, Îndurate, strigând către Tine: Dumnezeule, greșit-am, miluiește-mă.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Ca un risipitor m-am depărtat de la harul
Tău, Doamne. Și bogăția bunătății risipind-o, am
alergat la Tine, Îndurate, strigând către Tine:
Dumnezeule, greșit-am, miluiește-mă.

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine,
Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Martiricele glasului, din Octoih

Purtătorii de lupte, pentru că n-au iubit
desfătarea pământească, s-au învrednicit de
bunătățile cerești și împreună locuitori cu îngerii
s-au făcut. Doamne, pentru rugăciunile lor,
miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Sfinții martiri rugându-se pentru noi, și
lăudând pe Hristos, toată înșelăciunea a încetat și
neamul omenesc, prin credință se mântuiește.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Cetele martirilor au stat împotriva tiranilor, zicând: Noi suntem ostașii Împăratului Puterilor, chiar dacă ne veți pierde cu focul și cu chinurile, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne, așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Mare este mărirea pe care ați câștigat-o, Sfinților, prin credință. Că nu numai când ați pățimit ați învins pe dușmanul, ci și după moarte alungați spiritele, pe bolnavi vindecați, doctori ai sufletelor și ai trupurilor. Rugați-vă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

*Stihirile celui între sfinți părinte Eutihie, Patriarhul
Constantinopolului, Minei, glas 8*

Doamne, Tu în grădina Dumnezeieștii desfătări, ai înflorit pe Eutihie, și dumnezeiește l-ai adăpat pe el cu apele înțelepciunii Tale. Pentru aceasta a și odrăslit roadele cunoștinței, veselind cu bună credință, pe cei ce cu laude Te măresc pe Tine.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Doamne, Tu cel ce cercetezi inimile, și mai înainte știi cele ascunse, cunoscând mai-nainte pe Ierarhul Eutihie, că este vas alegerii Tale, l-ai pus păstor Bisericii Tale; pentru aceea a îndreptat-o pe dânsa la verdeața bunei credințe.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.

Doamne, Cel ce ai împodobit pe înțeleptul Ierarh cu Darul, și cu haina cea lungă a Ierarhiei l-ai luminat; luminează-ne ca un Milostiv și pe noi întru bunătăți, prin rugăciunile lui; ca să Te lăudăm cu dreaptă credință întru bucurie, și întru

bună cuviință.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Doamne, Tu în grădina Dumnezeieștii
desfătări, ai înflorit pe Eutihie, și dumnezeiește l-
ai adăpat pe el cu apele înțelepciunii Tale. Pentru
aceasta a și odrăslit roadele cunoștinței, veselind
cu bună credință, pe cei ce cu laude Te măresc pe
Tine.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

A morților, glas 2, din Octoih

Vai câtă luptă are sufletul când se desparte
de trup! Vai cât lăcrimează atunci și nu este cine
să îl miluiască pe el! Către ingeri ridicându-și
ochii, în zadar se roagă. Către oameni mâinile
întinzându-și, nu are cine să-i ajute! Pentru
aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea
vieții noastre, celor adormiți să le cerem odihnă
de la Hristos și sufletelor noastre mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Dogmatica glasului glas 2

Trecut-a umbra Legii și Darul a venit. Că precum rugul n-a ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut și Fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății, în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

Se face Intratul cu cădelnița

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină:

Seara și dimineața, și la amiază te lăudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Întelepciune, drepti!

Poporul: Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. **P**ace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Întelepciune, să luăm aminte.

Poporul:

Prochimen, glas 4

Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este mântuirea de la om (Ps. 59,12).

Stih: **D**umnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborât (Ps. 59,1).

Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este mântuirea de la om (Ps. 59,12).

Lecturile Triodului

Preotul: Înțelepciune!

**Lectorul: Din cartea Facerii (8,4-20),
citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Îar în luna a șaptea, în ziua douăzeci și șaptea a lunii acesteia, s-a oprit corabia pe Munții Ararat. Apa a scăzut mereu până în luna a zecea; iar în ziua întâia a lunii a zecea s-au arătat vârfulurile munților. După patruzeci de zile, a deschis Noe fereastra, pe care o făcuse la corabie, și a dat drumul corbului, ca să vadă de a scăzut apa pe pământ. Acesta, zburând, nu s-a mai întors până ce a scăzut apa de pe pământ. Apoi, după el a trimis porumbelul , ca să vadă de s-a scurs apa de pe pământ. Porumbelul însă, negăsind loc de odihnă pentru picioarele sale, s-a întors la el în corabie; căci era încă apă pe toată fața pământului. Și a întins Noe mâna și l-a apucat și

la băgat l-a sine, în corabie. Și așteptând încă alte șapte zile, a dat iarăși drumul porumbelului din corabie, și porumbelul s-a întors la el, spre seară, și iată avea în ciocul său o ramură verde de măslin. Atunci a cunoscut Noe că s-a scursa apa de pe fața pământului. Mai zăbovind încă alte șapte zile, iarăși a dat drumul porumbelului și el nu s-a mai întors. Iar în anul șase sute unu al vieții lui Noe, în ziua întâi a lunii întâi, secând apa de pe pământ, a ridicat Noe acoperișul corăbiei și a privit, și iată se zăbovea fața pământului. Iar în luna a doua, la douăzeci și șapte ale lunii acesteia, pământul era uscat. Atunci a grăit Domnul Dumnezeu lui Noe și a zis: “Ieși din corabie tu și împreună cu tine femeia ta, fiii tăi și femeile fiilor tăi. Scoate de asemenea împreună cu tine toate vietățile, care sunt cu tine, și tot trupul, de la păsări și până la animale, și toate vietățile ce se mișcă pe pământ, ca să se împrăștie pe pământ, să se prăsească și să se înmulțească pe pământ”. Atunci a ieșit Noe din corabie; și împreună cu el au ieșit fiii lui, femeia lui și femeile fiilor lui; toate fiarele, toate animalele, toate păsările și toate câte se mișcă pe pământ, după felul lor, au ieșit din corabie. Atunci a făcut Noe un jertfelnic Domnului; și a luat din animalele cele curate și din toate păsările cele curate și le-a adus ardere de tot pe jertfelnic.

Poporul:

Prochimen, glas 6

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea (Ps. 60,1).

Stih: ***D***e la marginile pământului către Tine am strigat (Ps. 60,2).

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea (Ps. 60,1).

*După cântarea prochimenului, preotul
zice:*

Porunci!

Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înțelepciune dreți!

Apoi întorcându-se spre apus, către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

Lectorul: Din Pildele lui Solomon (10,31-11,12), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Gura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc bunăvoirea, iar gura păcătoșilor strâmbătatea. Cântarul strâmb este urgisit de Domnul și cântărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mândria, va veni și ocară, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei dreپți, iar strâmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mâniei; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei dreپți iar cei vicleni vor fi prinși prin pofta lor. La moartea omului drept rămâne nădejdea, iar la moartea celui păcătos pierie nădejdea. Dreptul scapă din strâmtoare, și cel fără de lege îi ia locul. Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor dreپți va fi mântuit. De propășirea celor dreپți cetatea se bucură, iar când pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvântarea oamenilor dreپți cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuială tace.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește **stihul al doilea**, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul merge apoi în partea dinspre miazănoapte și de aici rostește **stihul al treilea**, cădind de trei ori:*

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

***Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul
și mă miluiește!***

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne atotținătorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi (de trei ori).*

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindenii.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserică aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a II a a credincioșilor

Preotul, în taină:

Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm

pe Tine, cel bogat într-o îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurat, într-o acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înainte, a căror împărtășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înainte cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele

Taine. Și așa fac Intratul, nezicând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură.
Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim
părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

*Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului,
ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe
umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădindu-le.
Apoi fac trei metanii mari zicând:*

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul
și mă miluiește!**

Apoi

Ectenia cererilor

Preotul:Să plinim rugăciunile noastre cele de
seară, Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele
daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Ca iubitorul de oameni Dumnezeu
nostru cel ce le-a primit în sfântul, și mai presus
de ceruri, și înțelegătorul Său altar, ca miros de
bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă
dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne
rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, în taină:

Dumnezeule al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistierii cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuți, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și cărora nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Tău și Dumnezeul nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă

Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

***Preotul:* Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: *Amin.*

Preotul: *Pace tuturor.*

Poporul: *Și spiritului tău.*

Preotul: *Capetele voastre Domnului să le plecați.*

Poporul: *Ție, Doamne.*

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină:

Dumnezeule Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul

Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfântul Tău locaș și de pe Tronul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi, și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Cinstitul Tău Sânge și, prin noi, întregului tău popor.

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește!

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înaintea sfințite, sfinților!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălțarea și frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu păticea IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtășește, poporul cântă chinonicul/priceasna liturghiei darurilor:

Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. Amin.

Preotul: Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: Amin. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (Psalm 33,1)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: Drepti! După ce ne-am împărtășit cu sfințele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire

Preotul, în taină:

Mulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeule a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe

urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea Amvonului

Preotul: Stăpâne, Atotținătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim,

capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstitul și de mare-cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeu nostru, care ne-ai adus întru preacinstitele zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

**Apolisul
(Dezlegarea mică)**

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*). Părinte binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintele nostru Grigore Dialogul, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților și bine biruitorilor Martiri, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți, Ioachim și Ana, ale celui între sfinți părinte Eutihie, Patriarhul Constantinopolului, a cărui pomenire o facem și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.